

Så vidt jeg lige husker forslaget, er det ministeren, som udpeger formanden. Det er ministeren, som udpeger næstformændene, og dermed kan man konstatere, at der ikke ligger meget uafhængighed i at sige, at sekretariatet skal ansættes og eventuelt afskediges efter indstilling fra formandskabet – men af ministeren – for uanset hvordan man vender og drejer det, så er det ministeren, der kontrollerer alle led i den proces.

Vi håber selvfølgelig, at nævnet og sekretariatsfunktionen, som skal knyttes til det, kan blive en styrkelse for de medlemmer af nævnet, som ikke kommer fra de store organisationer. Og vi finder ligeledes, at forslagens bemærkninger om nævnets uafhængighed er afgørende for, at der kan komme noget positivt ud af arbejdet.

Dér synes vi som sagt, at ministeren nok har fået for store beføjelser i forhold til nævnets arbejdsmetode og interne forhold, og hvis der i det, fru Birthe Rønn Hornbech sagde om at kigge nærmere på uafhængigheden, lå en vilje til at gøre det her organ mere uafhængigt af ministeren, så er jeg sikker på, at Enhedslisten og Venstre i denne her sag vil kunne finde et frugtbart samarbejde.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan konstatere, at det nogle gange såmænd er rart at være holdt uden for, for jeg skal sige som indledning, at Dansk Folkeparti siger nej til det her lovforslag.

Der bliver flere og flere instanser og organer, der skal varetage etniske minoriteters interesser. Vi har et nævn, der nu skal have en ændret sammensætning og gives flere beføjelser. Hvis nogle personer, uanset om det er danskere eller etniske minoriteter, føler sig dårligt behandlet, så er samfundet indrettet sådan, at der i det system, som vi kender, er mulighed for at håndhæve sin ret.

Nævne, institutioner, udvalg, foreninger og organisationer er der jo masser af, hvor udlændinge kan klage deres nød over påstået forskelsbehandling. Og i stedet for at oprette og udvide, så burde man begynde at nedlægge sådanne offentlige institutioner.

Vi kunne starte med at nedlægge Nævnet for Etnisk Ligestilling. Dansk Folkeparti siger nej til det her lovforslag.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige tak for en meget positiv modtagelse af lovforslaget.

Jeg ser det sådan, at vi har været igennem en første fase med det nuværende nævn; man har samlet nogle erfaringer, man ved, hvad der har fungeret godt, og hvad der har fungeret mindre godt, og derfor starter man så på runde nummer to.

Der er ingen tvivl om efter min opfattelse, at der er stort behov for, at der er et organ, som skal have det kritisk vågne øje på den måde, man behandler etniske minoriteter på.

Det har ikke noget at gøre med at skabe favorisering af etniske minoriteter, men det har noget at gøre med at tage den efter regeringens opfattelse selvfølgelig lige ret for mennesker, der opholder sig her i landet, alvorligt. Derfor vil et råd som dette her, der nu får både større ressourcer og dermed også mere luft under vingerne, uden tvivl være med til at give en berigelse af debatten om dette penible problem.

Jeg synes i øvrigt også, at hr. Behnke ramte ret meget ved siden af, når han talte om etniske minoriteter, der er pakket ind i vat.

Netop Nævnet for Etnisk Ligestilling har mødt masser af eksempler på, at de tværtimod er pakket ind i afslag; afslag på at få praktikplads, selv om de er fuldt kvalificerede; afslag på at få et job, selv om de måske er de bedst kvalificerede; afslag på noget så banalt som at komme ind på et diskotek, bare fordi de ser lidt mere mørklødede ud end normaldanskerne gør. Jeg kunne nævne en lang række andre eksempler.

Derfor er det her noget konkret, som det er en del af vores demokratiske forpligtelse at holde øje med, og det er præcis det, nævnet kommer til at beskæftige sig med i langt bredere forstand.

Og så til diskussionen om, hvorvidt man skulle lade nævnet få kompetence til at være et egentligt klageorgan, som kunne tage stilling til enkeltsager. Dér vil jeg helt åbent sige, at det har jeg personlig været meget i tvivl om – hvorvidt man skulle tage det skridt – men jeg er altså endt med, at ideen ikke var god nok. Selvfølgelig kunne det have noget for sig, men det er ikke en idé, der er god nok.

Og hvorfor så ikke det. Jo, først og fremmest fordi det, vi vel har behov for, er et nævn, som kan beskæftige sig med tendenser. Og dér er det jo så viseligt indrettet, at tendenser også består af enkeltsager. Det vil sige, hvis der er en række enkeltsager, hvoraf man kan se, at der er et eller andet ravsuskende galt med den måde, man behandler de etniske minoriteter på, så tager